

Саме робота, пов'язана з майбутньою професією (робота в лікарнях, хоспісах, догляд за хворими, інвалідами, дітьми тощо), була обрана студентами як найцікавіший напрям, а надання бонусів і пілг під час навчання та можливість кар'єрного росту й досвід у сфері майбутньої професії як найефективніші способи заохочення волонтерів. Крім того, важливими аспектами волонтерської діяльності студенти позначили можливість допомагати людям та отримувати нові знання і досвід. На питання, чи хотіли б вони взяти участь у добровільній роботі в університетських клініках (допомога персоналу та пацієнтам в межах, дозволених законодавством), «так» відповіли 172 (86 %) студенти, з яких 126 основною причиною такого бажання зазначили можливість отримати нові знання і досвід у сфері майбутньої професії.

Враховуючи нахили та інтереси студентів, які вирішили пов'язати своє життя зі сферою охорони здоров'я, найбільш привабливою для них дійсно може стати добровільна допомога пацієнтам, котрі проходять лікування у клініках медичних навчальних закладів, або інших лікарнях та хоспісах. Закордонні дослідження свідчать про користь подібних практик як для виховання особистості майбутнього лікаря, прищеплення йому емпатії, так і для подальшого навчання та роботи [5; 6]. Формою волонтерства може бути відвідування студентами загальноосвітніх закладів з метою інформування школярів про методи запобігання захворювань.

Волонтерська діяльність надасть студентам-медикам можливість оволодіти навичками роботи, отримати допрофесійну підготовку і досвід соціальної роботи, пройти школу життя і сформувати гуманні, духовні цінності, виконувати роботу, яка їм подобається і є частиною подальшої професійної діяльності.

Список використаних джерел

1. Бондаренко З. П. Волонтерська робота у вищому навчальному закладі / З. П. Бондаренко // Вісник Запорізького національного університету. Педагогічні науки. – 2008. – № 1. – С. 25–30.
2. Деміда С. М. Мотивація студентів до волонтерської діяльності / С. М. Деміда, М. С. Носок // Вісник Львівського державного університету безпеки життєдіяльності. – 2016. – № 13. – С. 168–174.
3. Holdsworth C. Why Volunteer? Understanding Motivations For Student Volunteering / C. Holdsworth // British Journal of Educational Studies. – 2010. – Vol. 58, Is. 4. – P. 421–437.
4. Medical student motivations to volunteer / C. L. Switzer, G. E. Switzer, A. A. Stukas, C. E. Baker // Journal of Prevention & Intervention in the Community. – 1999. – Vol. 18, Is. 1–2. – P. 53–64.
5. Medical students as hospice volunteers: reflections on an early experiential training program in end-of-life care education / M. L. Mott, R. Gorawara-Bhat, M. Marschke, S. Levine // Journal of Palliative Medicine. – 2014. – Vol. 17, Is. 6. – P. 696–700.
6. Medical students as hospice volunteers: the benefits to a hospice organization / J. Setla, L. Watson // American Journal of Hospice and Palliative Medicine. – 2006. – Vol. 23, Is. 5. – P. 392–398.
7. Planalp S. Motivations of hospice volunteers / S. Planalp, M. Trost // The American Journal of Hospice & Palliative Care. – 2009. – Vol. 29, N 3. – P. 188–192.
8. Understanding and assessing the motivations of volunteers: A functional approach / E. G. Clary, M. Snyder, R. D. Ridge [et al.] // Journal of Personality and Social Psychology. – 1998. – Vol. 74, N 6. – P. 1516–1530.

Г. В. Хоменко

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ ТВОРІВ УКРАЇНСЬКОГО ПОСТМОДЕРНІЗМУ

Входження України після здобуття незалежності до європейського культурного простору сприяло залученню вітчизняного письменства до скарбниці світового мистецтва. З одного боку, відсутність політичної заангажованості, відкритість та можливість опертися на загальноєвропейський досвід позитивно впливає на літературний процес, але, з іншого боку, незавершеність, дискусійність та суперечливість в інтерпретаціях нашої епохи породжують численні труднощі у розумінні сучасного мистецтва, зокрема і літератури. ХХІ століття – це епоха постмодернізму, і такі мислителі як У. Еко, М. Фуко, Ж. Дерріда, Ж.-Ф. Ліотарт, у своїх працях обґрунтовують причини та наслідки змін, що відбуваються у суспільстві, які, у свою чергу, віддзеркалюються у мистецтві. Це час постійних сумнівів, зближення

масової та елітарної культури, час, коли переосмислення, повторюваність стає художнім методом з використанням алюзій, цитування, стилізації. І як зазначив М. Павлишин: «Постмодернізм, у своїй грайливій напівсерйозності, пропонує нам оптимальну, здається, розв'язку для української культури: просвіта і Європа – і Симоненко, і Калинець, і поезія емігрантського традиціоналізму, і нью-йоркська група. Постмодернізм вітає відпружену й легку культуру, що відповідає популярному смакові; він вітає етнографізм саме за його локальність і життєвість, його легкість рецепції» [1, с.123].

Пересічному читачу важко розібратися в усіх умовностях та особливостях постмодернізму, як художньо-естетичного стилю в літературі. Тому завдання вчителя літератури закласти основи для формування глибокого розуміння авторського задуму у межах постмодерністської парадигми.

Визначення світоглядно-стильових домінант є першочерговою задачею на уроках української літератури у старших класах. Вчитель має узагальнити здобутки сучасних українських письменників, вказати хронологічні межі, назвати найяскравіші постаті та особливості стилю тощо відповідно до досліджень літературознавців. На жаль, не велика кількість годин, виділених програмою на вивчення сучасної літератури, не передбачає ґрунтовного оволодіння цією темою. Зважаючи на те, що література, яка твориться на наших очах має бути цікавою для підлітків, адже і хронологічно, і ментально це мистецтво їм близьке, ми пропонуємо знайти ресурси для ширшого вивчення сучасної, а особливо постмодерністської літератури, наприклад через додаткові чи факультативні заняття.

Вивчення літератури сучасного періоду пропонуємо починати з виокремлення письменників немодерністського напрямку та власне постмодерністів, відповідно до дослідження Р. Харчук [2]. Слід вказати характерні риси цього періоду загалом та особливості саме українського постмодерну. Український постмодернізм має наступні характеристики: інтертекстуальність з виразною інтермедіальністю, інтелектуальна гра, експресивність, карнавальність мови, автентизм та інше. Подальший аналіз пропонуємо здійснювати з врахуванням вказаних ознак постмодерністської літератури і пошуку їх у конкретних творах письменників цього періоду.

Література постмодернізму приваблює своєю неоднозначністю та різноманітністю, інтригує вседозволеністю, близька тим, що є відгуком на сучасні саме нам події. І вчитель має показати найкращі зразки такої літератури, провести «лабіринтами» її інтерпретацій, прививши любов до живого слова новітнього письменництва.

Список використаних джерел

1. Павлишин М. Українська культура з погляду постмодернізму / Марко Павлишин // Сучасність. – 1992. – № 5. – С. 117–121. 2. Харчук Р. Б. Сучасна українська проза: Постмодерний період : [навч. посіб.] / Р. Б. Харчук. – К. : Академія, 2008. – 248 с.

О. Г. Черкасова, Г. А. Гарагуля

НАВИЧКИ РОБОТИ З ІНФОРМАЦІЄЮ ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Відповідно до концепції реформування системи підготовки лікарів в Україні, одним із основних напрямів медичної освіти є безперервний професійний розвиток лікаря. Це передбачає постійне підвищення рівня професійної компетенції, що гарантує надання якісної медичної допомоги відповідно до розвитку науки і нових медичних технологій. Удосконалення навчання майбутніх лікарів неможливо уявити без формування у них професійно значущих умінь і навичок. На сьогоднішній день робота з інформацією стає невід'ємною частиною професійної діяльності в інформаційному суспільстві, необхідним компонентом інформаційної культури

[2]. Якщо раніше для випускників основними показниками були знання, вміння і навички, отримані в навчальному закладі, то сьогодні не менше значення мають: - здатність правильно сформулювати проблему, яка стоїть перед людиною; - вміння відібрати зі свого досвіду ту інформацію, яка стане в нагоді для вирішення проблеми; - вміння визначати, якої інформації не вистачає для вирішення даної проблеми і де її шукати; - вміння виносити об'єктивне судження про якість, важливість, корисність або ефективність інформації для вирішення проблеми; - вміння генерувати інформацію, адаптувати, застосовувати, проектувати або розробляти її самостійно; - вміння користуватись різними джерелами інформації; - вміння обробляти і передавати інформацію за допомогою сучасних технічних засобів.

З іншого боку, сучасний освітній процес передбачає залучення студентів до участі в різноманітних наукових заходах. Кожен фахівець повинен мати уявлення про методику й організацію науково-дослідницької діяльності, про науку та основні її поняття. Основою будь-якого пізнання є робота з інформацією. Завдання вищої школи – надати майбутньому спеціалісту інструмент роботи з літературою. Будь-яка наукова робота має містити огляд літератури за темою дослідження, а це вимагає від дослідника наполегливої праці з науковою літературою [1]. Уміти працювати з літературою – означає швидко розбиратись в її структурі, правильно оцінювати та фіксувати в зручній формі все, що здається цікавим і потрібним для виконання наукового дослідження. Етапи вивчення наукових джерел інформації можна поділити на: - загальне ознайомлення з вирішенням наукової проблеми; - перегляд відібраної літератури та її систематизацію відповідно до змісту роботи і черговості вивчення, опрацювання-читання за послідовністю розміщення матеріалу; - вибіркоче читання окремих частин; - виписування потрібного матеріалу для формування тексту наукової роботи; - критичне оцінювання записаного, редагування і чистовий запис у вигляді фрагмента тексту наукової роботи (статті, монографії, магістерської роботи, дисертації тощо) [3,4]. У процесі опрацювання джерел медичної літератури слід відбирати лише наукові факти. Науковий факт – це елемент, який лежить в основі наукового пізнання, відображає об'єктивні властивості процесів і явищ: новизну, точність то об'єктивність і достовірність. Слід відбирати джерела, що містять останні дані, й точно зазначати, звідки взято матеріал.

Більшість сучасних студентів віддають перевагу джерелам інформації, які подаються в спрощеному вигляді [1]. Неприйняття наукової літератури є одним із основних каменів спотикання, який фіксують як студенти, стикаючись упродовж навчання з різними текстами, так і викладачі. Однією з причин розвитку такої ситуації є те, що на початку навчання студенти під час роботи зі спеціальною літературою знаходять окремі зрозумілі слова, але вони не складаються в єдине розуміння. Така ситуація може формувати почуття безпорадності та особистої непридатності до навчання або навіть викликати відразу до самого процесу навчання. Розв'язання цієї проблеми полягає в участі викладача в процесі формування навичок роботи з інформацією. Матеріал за своєю складністю має відповідати рівню підготовки студентів. З часом необхідно формувати у студентів навички читання наукової літератури. Допомогти в цьому можуть процесі можуть рольові ігри, коли студент виступає в ролі викладача і має переформулювати, відтворити, пояснити, певним чином оформити отриману інформацію, зробити її зрозумілою для всіх одногрупників.

З метою отримання інформації про процес підготовки до практичних занять з внутрішньої медицини, було проанкетовано 32 студенти 4 курсу медичного факультету. Виявилось, що більшість студентів витрачають на підготовку 2-4 години - 55% опитаних (17 чоловік), більше 4 годин 13% - 4 студента відповідно, двоє з опитаних відповіли на це питання: «Залежить від теми заняття». Викликає занепокоєння, що кожен третій з опитаних витрачає на підготовку всього 1-2 години, тобто студенти постійно майже не готуються дома і це для них є нормою. Це зумовлено ще й тим, що доступність, простота доступу до інформації створює очікування її легкого і шви-